

УКРАЇНА

(19) UA (11) 65612 (13) U
(51) МПК (2011.01)
A01K 85/00

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

видається під
відповідальність
власника
патенту

(54) ГЛІСУЮЧИЙ ПОППЕР

1

2

(21) u201106286

(22) 19.05.2011

(24) 12.12.2011

(46) 12.12.2011, Бюл.№ 23, 2011 р.

(72) КАРПОВ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, ДЕГТЯР
ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ

(73) КАРПОВ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, ДЕГТЯР
ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ

(57) 1. Глісуючий поппер, що має корпус, носова частина якого має вушко або отвір для кріплення повідка та скіс, а хвостова частина - підвантажена та має один одинарний гачок, який закріплено жорстко, жалом догори, який **відрізняється** тим, що корпус виконано у вигляді поппера, а підванта-

ження здійснено таким чином, що корпус здобуває властивості "ваньки-встаньки", причому носове вушко або отвір розміщується таким чином, що заставляє іти приманку під невеликим кутом до поверхні води, достатнім для того, щоб "налазити" на водорості, причому скіс або заглиблення має форму, розмір та загострення країв, які створюють свої оригінальні хлюпаючі-булькаючі звуки із необхідною, привабливою для хижака "тональністю звучання".

2. Глісуючий поппер, який **відрізняється** тим, що розміри тіла вибираються в залежності від виду риби та розмірів при яких здійснюється ловіння.

Корисна модель належить до галузі риболовства, зокрема до штучних приманок, і може використовуватися рибачками-аматорами та спортсменами під час риболовлі.

У сьогоднішній час дуже багато штучних приманок, що може змусити розгубитися будь-кого, і поставити перед починаючим спінінгістом безліч питань.

Із релевантних джерел інформації відомі приманки мають подібні поняття з заявленим:

US 1510923 A - носова частина містить заглиблення;

FR 2908596 A1 - носова частина містить скіс та елемент прикріплення до повідка, тоді як хвостова частина - двійний гачок, що нерухомо прикріплено;

Найбільш близьким до заявленого технічного рішення є заявка US 2617226 A - описує корпус, носова частина якого має скіс (створює, зокрема і акустичний ефект), а в хвостовій частині нерухомо закріплено гачок, жалом догори.

Хоча останнє технічне рішення вибрали, як найближче, по сукупності конструктивних елементів, але воно, як і раніш зазначені аналоги, не є приманкою: поппером чи ролкером -приманки, які називають загальним поняттям: топвотери, що працюють на поверхні води.

На всій довжині проводки топвотера, рибак не втрачає візуального контакту із приманкою, що дозволяє повністю контролювати проводку, обловлювати складні, приміром, зарослі, водною рослинністю, місця, де трава досягає поверхневого

шару, або закорчовані ділянки, які в більшості випадків являються улюбленими засідками хижої риби.

Волкер - приманка, що візуально легко розпізнати, його головні характерні риси, продовгувате, сигароподібне, обтічне тіло (корпус), не має лопатки чи пропелери і т.п., хвостова частина підвантажена для певного положення приманки у воді, без чого, властиво, правильна проводка не може бути здійснена.

Поппер дуже схожий на волкер, тільки поппер має заглиблення у носовій частині, яке створює звук, що зацікавлює як рибу, що полює в поверхні води, так і ту, що знаходиться на глибині.

У відмінності від воблера та інших раніш зазначених приманок, якому лопатка надає можливість занурюватись й власну гру, волкер чи поппер власної гри не має, але в руках рибалки із правильно підбраною снастю, волкер здобуває активні, розгонисті, привабливі для хижака рухи.

В основу корисної моделі поставлено задачу створення штучної приманки поппера (з можливістю використовувати останній і як волкер) для риболовлі, яка дозволила уникнути зачепи за водорості, напівзатоплені корчі і чагарники, глісувала на їх поверхні та створювала звук, який приваблював рибу.

Поставлена задача вирішується тим, що корпус (тіло) поппера виготовляють таким чином, що останній набуває властивості «ваньки-встаньки» в горизонтальній площині, завдяки підвантаженню

UA (11) 65612 (13) U

останнього у хвостовій частині, крім того, зменшенню зачепів сприяє і те, що:

- замість трійників, застосовується жорстко закріплений одинарний гачок, жалом догори;
- точка розташування вушка або отвору для кріплення повідка (носової петлі), що змушує йти приманку під невеликим кутом (наприклад 5-45°) до поверхні води є достатньою для того, щоб «налазити» на водорості;

Акустичну привабливість досягають тим, що виконують заглиблення чи скіс у носовій частині (п'ятка), форма і розмір та загостреність країв якого задають акустичну роботу поппера характерну саме для нього «тональність» звучання, а саме «чпокання» та характерну турбулентність.

Технічне рішення пояснюється рисунками. На Фіг.1 - зображено поперечний перетин глісуючий поппер; Фіг.2 - один із варіантів тіла (корпуса) поппера.

Поппер (фіг. 1,2) для риболовлі містить корпус (у вигляді поппера) 1, носова частина якого має:

- заглиблення (2) чи скіс, форма якого вибирається таким чином, щоб створювались хлюпаючі-булькаючі звуки та забезпечувалась можливість здійснювати при стандартній проводці відхилення зі сторони убік на рівномірному підмотуванні;
- кожен із виробників експериментально підбирає свою форму, розмір заглиблення чи скіс у носовій частині та загостреність країв, які створюють свої оригінальні хлюпаючі-булькаючі звуки із необхідною, привабливою, для хижака «тональністю звучання»;
- вушко (3) або отвір (не показано) для кріплення повідка, а у хвостовій - гачок 4.

Корпус 1 може бути виконано:

- з гуми, дерева, пластмаси, іншого органічного матеріалу, із твердого плаваючого матеріалу, тощо;
- цілним або щонайменше з двох частин, рухомо чи жорстко з'єднаних між собою;
- повністю чи частково порожнистим, об'ємним, з отворами для заповнення водою;
- та мати щонайменше одну прорізь та додатково щонайменше один отвір (не показано).

Підійде майже любий колір, так як поппер поверхнева приманка й риба бачить його винятково знизу. Виконання у яскравому кольорові оптимально лише для рибака, щоб краще було контролювати проводку на тлі неба, а значить бачить тільки силует.

На раніш зазначене виконання корпусу 1 накладається умова підвантажити останній таким

чином, щоб при відхиленні останнього у поздовжньо-вертикальній площині від вертикалі, останній повертався у початкове положення - здобуваючи властивості «ваньки - встаньки», в горизонтальній площині на якій знаходиться приманка.

Корпус може мати:

1. Пристрої для кріплення додаткових штучних приманок, шматочків натуральних приманок і т.п.;
2. Закріплений, щонайменше один одинарний гачок 3.

Розміри приманки не фіксуються й можуть змінюватись в широкому діапазоні, залежно від виду риби й умов лову.

Поппер для риболовлі функціонує наступним чином.

Як зазначалось раніше, поппер влаштований так, що приваблює як рибу, що полює на поверхні води, так і ту, що знаходиться на глибині. Звук і коливання, який він видає, імітує легку здобич, про яку щука може тільки мріяти, безпомічну рибку, що шубовстається на поверхні.

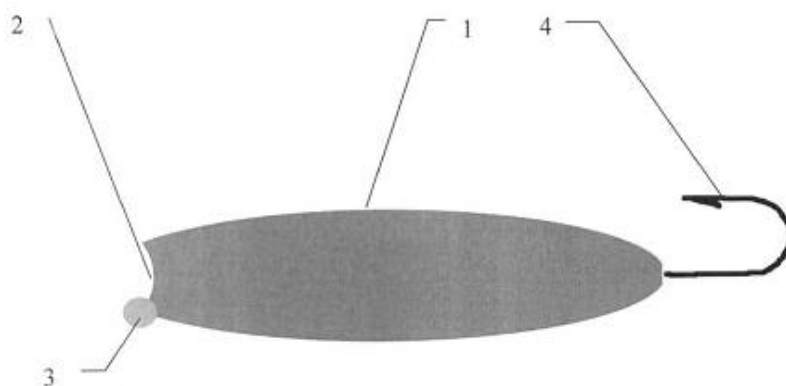
Тому після того, як закинути поппер, необхідно почекати поки вода на місці падіння поппера заспокоїться, потім вести його повз намічене місце, ритмічними ривками вудлища домагаючись від приманки «чпокаючих» звуків.

Як відомо щука знаходиться в зарослих місцях або під корчами, вона чує всю цю метушню на поверхні «чпоки», сплески. Коливання, які доходять до неї у воді, говорять про те, що там або риба кормиться, або смикається, або жаба плюхнулася з листа латаття, і те й інші прекрасні ласощі й легка здобич. Вона вирішує піднятися й подивитися ближче. Ледь помітне ворухіння у цей момент запускає механізм атаки, і щука кидається на поппер.

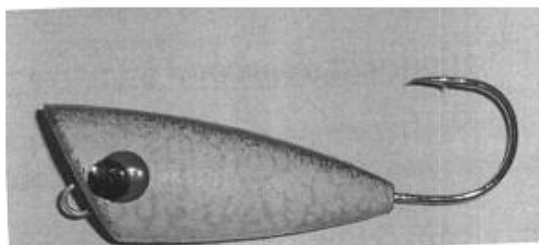
У сутінках ритмічне й правильне чергування ривків і пауз дозволить щуці наблизитися й атакувати поппер.

Якщо лов проводиться над крутими схилами, де риба може стояти на глибині, варто здійснити максимально голосні звуки. «Чпоки» і «бульки» повинні бути дзвінкі і виразні, щоб виманити рибу із глибини.

На риболовлі потрібно експериментувати різні типи проводок поппера, і всі комбінації швидкостей протяжки й інтенсивності ривків у широкому діапазоні: від «надшвидкісного безперервного глісирування» проводки до вповільненої – «бульк», пауза; «бульк», пауза.

Фиг. 1

Фиг. 2